

فرزندان کشور را با روحیه عزت نفس، وطني دوستی و غرور افغانی تربیت کنید

متن مکمل صحبت حامد کرزی رئیس جمهور و سر قومندان اعلیٰ قوای مسلح افغانستان به قومندانان قطعات اردوی ملی دولت اسلامی افغانستان که بتاريخ ۹ جنوری سال ۲۰۱۱ ارائه نموده است:

اسلام علیکم! ډیر خوشحاله یم چې نن مونږ او تاسویو ځل بیا سره گورو. ماډا غوښتنه دڅو میاشتو راپه دې خوا درلوده او زه امیدواره یم چې وزیر دفاع او لوی درستیز صاحب په منظمه توګه داسې مجلسونه او جلسې زموږ او تاسو تر ترمنځ جوړې کړي، تر څو د یو تحلیل په توګه د افغانستان د وزارت دفاع د تقویې او پرمختګ وضعه وڅیړو او یو تر بله سره پوه شو چې آیا هغه آرمانونه چې مونږ یې د افغانستان د ملت د ښیګڼې، ترقی او قوت له پاره لرو د خپلې دولت سازی له لارې نږدې کړو او که نه؟ او که نږدې کړو کوم حد ته رسیدلې یو او چیرته رسدلې یو او که نه یو رسیدلې هغه ځای ته چې زموږ آرزو ده نومشکلات مو څه دي، د حل لارې مو څه دي او اقدامات مو باید څه وي؟ مخکې له دې چې په دې خبرې وګرم غواړم چې زموږ د امنیتي قواوو، د پولیسو، د ملي اردو او امنیت ملي د ټولو شهیدانو یادونه وکړو، د هغوی ویاړ وساتو او د هغوی هغه فدا کاري او میراني چې د دې خاورې له پاره یې کړي دي هغه په زړه کې ولرو او د هغوی د هغو آرزو گانو د پوره کېدو له پاره هغه اقدامات چې لازم دي ددې خاورې او نظام د جوړښت له پاره یې وکړو. په ټوله دنیا کې که افغانستان وي او که ایران، پاکستان، امریکا، مصر او که دهند یا نورو هیوادونه وي هلته د نظام ځینې تهډابونه وي، اساسات، او موسسات یا ځینې نهادونه وي چې پر هغه د هغه ولس او د هغو خلکو د روزمره ژوند د امنیت تامین کيږي او د اوږدې مودې د ترقی ضمانت وي او دهغه خاورې د ساتنې ضمانت وي هغه اساسات امنیتي قواوې دي او په هغو اساساتو کې ملکي خدمات دي او په هغو اساساتو کې څارنوالي او قضایي ادارې دي چې د دولت په چوکاټ کې بیلابیل وظيفې لري. تر ټولو مهم وظيفې د امنیتي، ملکي او قضایي قواوو وظيفې دي، نن به مونږ په امنیتي قواوو و غږیږو. په ټوله نړۍ او په هره خاوره کې امنیتي قواوې خصوصاً په دوی کې د دفاع وزارت او دفاعي تشکیلات د وطن دوستۍ تر ټولو لوړ آزمایش وي. په دې قواوو کې هغه کسان، هغه ځوانان او د وطن هغه وګړي ځای پر ځای کيږي چې د خاورې قربانی ته حاضر وي. که د هر هیواد عسکري قواوې وي داسې کسان د خدمت له پاره ځي چې دخپلې خاورې له پاره قربانی ته حاضر وي او دوی د یو شوق په توګه دې کار ته حاضرېږي. افغانستان هم د دې امر څخه مستثنی نه دی. په هره خاوره کې د هغې خاورې ټول افراد او د ملت ټولې برخې دې قوا ته جذبېږي. تعلیم ورکول کيږي، رسول کيږي او خدمت ته ګمارل کيږي. په هند کې چې یو ولس سوه ملیونه انسانان ژوند کوي او په پاکستان کې چې تقریباً یو سلو اتیا یا نوي ملیونه انسانان ژوند کوي ددې دواړو هیوادونو د هرې ګوښې، هر قوم او هرې ژبې کسان په اردو کې شته. د جنوبی هند، مرکزي هند، شمالي هند او غربي هند څخه ټول کسان په دې اردو کې شته. په پاکستان او افغانستان کې هم همداسې دی، خو په هغو هیوادونو کې کله چې یو ځوان د عسکرۍ له پاره ځان ټاکي نو شرایط ورته کینودل کيږي.

دېانو شمیره: له ۱ تر ۵

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

چې په دغو شرایطو به عسکري کوي. تاسو دلته په امریکایي اردوکی گوري چې د هر نسل، هرې ژبې او هر قوم خلک په کې دي، خو کله چې د امریکي عسکر شو نو هغه د امریکي د مفاداتو عسکر دی. نو شرایط په کې واضیح دي. هغه دادی چې کله ته عسکر شوي نو غیر سیاسي به یې، ددې خاوري د دفاع له پاره به یې، مسلکي او روزل شوي به یې.

افغانستان ازاین هم استثناء شده نمیتواند اگر ما به آرزوی تشکیل اردوی ملی، مسلکی منظم با اعتبار و در خدمت منافع ملی افغانستان باشیم که تهداب آن را وزیر دفاع به همراه جنرال بسم الله خان، کریمی صاحب لوی درستیز و دیگر برادران چند سال پیش گذاشتند، پس از بحث ها و مذاکرات زیاد چند سال پیش فیصله به این شد که یک اردوی ملی داو طلب و مسلکی ایجاد نماییم. به این اساس ما تهداب اردوی ملی را گذاشتیم در طول تاریخ قوت های دفاعی افغانستان با شجاعت و مردانگی با همراهی و همکاری ملت خود کارنامه های بزرگ بسیار بجای گذاشتند. به کارنامه های قرن های گذشته نمی پردازم. فقط به مبارزات استقلال خود اشاره می کنم در جنگ میوند تحت قومانده ایوب خان لشکر مردم افغانستان از سراسر کشور سهم داشتند در جنگ استقلال ۱۹۱۹ تحت فرماندهی غازی امان الله خان تمام مردم افغانستان سهم داشتند و استقلال کشور را حاصل کردند ما امروز همان نشان و بیرقی را که داریم نتیجه همان شهامت، قربانی و پیروزی افسران، صاحب منصبان و عساکر همان زمان است، ولی به عنوان یک تحلیل می پردازیم به اینکه چرا در حمله شوروی عساکر ما یک پارچه و متحد نبودند. دلیل چه بود که تعدادی از آنها همکاری شوروی شدند و شماری از آنها به جاهای دیگر رفتند. دلیل عمده اش این بود که عساکر ما در خدمت احزاب سیاسی قرار گرفتند. اشتباه بزرگ خلق و پرچم این بود که خواستند مرام خود را از طریق اردو و قوت عسکری پیاده سازند. در نتیجه تعدادی از عساکر با قوت اشغالگران یکجا شدند، چون حزب شان همین هدف را داشت به همین دلیل در تمام جهان و در جاییکه عساکر مسلکی برای حفظ خاک موظف می باشند. آنجا سیاست منع است، حزب منع است، شمولیت در حزب منع است. البته در روز رای گیری و انتخابات چه عسکر باشد، چه جنرال باشد و دگرمن و یا تورن باشد، حق دارند، به صندوق رای دهی، رای خود را بیاندازند. برادران عزیز! دو روز قبل در هندوستان هنگامه بزرگی برپا شد یکی از صاحب منصبان قوای بحری هند به یکی از دوستانش که برنده انتخابات در یک ایالت شده بود و به عنوان وزیر اعلی انتخاب شده بود یک خط شخصی تریکی روان کرد که در آن نوشته بود، شما در نتیجه خدمتی که به مردم کرده اید برنده انتخابات شدید. این کار وی در مطبوعات و ادارات رسمی هند غوغای بزرگی برپا کرد که همه می گفتند، این صاحب منصب تخطی جدی مسلکی کرده و خط شخصی به سیاستمدار روان کرده است. اینکه سرنوشت این صاحب منصب چه میشود معلوم نیست شاید برکنار شود امکان دوری اش هم است ولی از طرف دیگر صاحب منصب هند و یا صاحب منصب هر کشور دیگر که در آن کشور صاحب عزت و آبرو شده است روزی که به خدمت صاحب منصبی و عسکری گماشته می شود، با امتیازات و مسئولیت گماشته می شود، یعنی به اساس کفایت خود صاحب ارتقا و درجات می شود، پایین ترین رتبه شان دوهم بریدمن است و به همان ترتیب بالا میروند تا به جنرالی هم میرسند و عزت کامل دارند زمانیکه تقاعد میکنند مسئولیت کامل، عزت کامل و خانه هم دارند این ها امتیازات شان است و در بدل این امتیازات این کشورها از آنها میخواهند که در مسائل سیاسی داخل کشور دخیل نباشند. در دفاع از وطن استوار باشند. در سیاست داخلی مملکت سیاست بازی است. آنها هیچ امتیازات ندارند هرگاه وقت شان تکمیل شد به خانه شان میروند، اما صاحب منصبان خدمتگزار مردم و کشور شان استند. فقط خدمتگزار هند و یا امریکا و انگلیس استند، اما در مسائل زنده گی روز مره و در سیاست دخالت ندارند. از همان طفولیت آنها را به وطن دوستی و مسلکی بودن تربیه میکنند. آنها با غرور وطن دوستی تربیت می شوند و دفاع خاک خود را میکنند، اما اردوی ما در سی سال گذشته متأسفانه خراب شد و قوت عسکری ما مورد تاخت و تاز سیاسی قرار گرفت در آغاز روی کار آمدن حزب خلق و پرچم خراب شد. قوت عسکری ما پیشتاز سیاسی شدند. بعد از این که جهاد ما کامیاب شد. مجاهدین از آنها اضافه تر خراب کردند، عسکر ما، تفنگ ما، توپ و طیاره ما به تنظیم ها تقسیم شد، هر تنظیم بیرق خود را بالایش نصب کرد.

تولو ته خرگنده ده او دایوه واضیح خبره ده ما پخپلو سترگو لیدلی دي چې پرتانکونو نوشته وه حزب اسلامي، جمعیت اسلامي، شورای نظار، حزب وحدت هم و دادی خلیلی صاحب ناست دی دلته وو چې وطن دخطر سره مخامخ شو او پنځه زره تانکه خراب شول او جنبش خوبیا وروسته پسي راغی.

توپ، تانک؛ طیاره عسکر و اسلحه همه علیه وطن استفاده شدند دلیل عمده اش این بود به عوض اینکه ما این همه را به خدمت وطن قرار می دادیم به خدمت خلق و پرچم و تا تنظیم ها خود قرار دادیم. من به اطمینان برای تان صحبت میکنم این موضوع را ملت افغانستان امشب می شنوند. صاحب منصب و عسکر ما می شنوند، اگر ما از چنگال حزب و حزب بازی و مداخلات سیاسی- نظام امنیتی کشور مخصوصاً وزارت دفاع خود را رها نکردیم این مملکت ما صاحب اردوی ملی نمی شود، ناممکن است که ما دفاع خاک خود را کرده بتوانیم و تا قیامت احتیاج امریکا خواهیم بود. علت چه است که در این کشور ده سال شوروی بیاید ده سال امریکا و ده سال دیگر همسایه های ما بیایند، خدای داند که ده سال یک قدرت دیگر پیدا شود و بیاید. پس راه افغانستان بطرف آینده مطمئن آینده که توسط صاحب منصب و عسکر و اردوی ملی خودشان دفاع اش صورت گیرد این است که صاحب منصب مسلکي و غیر سیاسي و ملي

تربیه کنیم من برای شما یک مثال بسیار زنده که چشم دید همه ما و شما است ذکر می‌کنم. اردوی پاکستان از هر قوم پرسونل دارد. پنجابی، سندھی، پشتون، بلوچ و اقوام خرد دیگری هم شامل هستند، ولی زمانیکه صاحب منصب اردوی پاکستان لباس اردو را به تن میکند صاحب منصب پاکستان است و به دفاع پاکستان ایستاد می‌شود. آنهایی که در پشاور مهاجر بوده اند، دیده اند که صاحب منصب پاکستان از هر قومی که بوده به پاکستان و منافع پاکستان خیلی وفادار بوده است، جنرال مشرف رئیس ارتش پاکستان نه پنجابی بود نه سندھی، نه پشتون بود و نه هم بلوچ بود بلکه یک هندی بود که به پاکستان مهاجر شده بود در دهلی تولد شده بود. وقتی رئیس جمهور شد به دهلی رفت و خانه خود را هم مشاهده کرد، ولی زمانی که به حیث لوی درستیز پاکستان امر کرد، تمام قوتها در پنجاب، صوبه سرحد و دیگر جاهای پاکستان در پشت سرش ایستاد شدند به همین ترتیب لوی درستیز هند یک بار از جنوب یک بار از دیگر مناطق هندوستان تعیین می‌شود، ولی تمام عساکر، تمام دستگاه و افواج هند در پشت شان ایستاد می‌شوند. افرادی در اردو هند خدمت میکنند که زبانهای یکدیگر را نمی‌فهمند یکی از تأمل نادر است، تأملی صحبت می‌کند و دیگرش از پنجاب است ولی صاحب منصب هند است و یکی از بهترین ارتش های تعلیم یافته جهان است و در خدمت هندوستان است زمانیکه یک تأملی در هندوستان قومندان قوای شمالی هند می‌شود او قومندان قوای هند است. هند هم مانند ما کشور ما مناطق مختلف دارد. آنها هم قول اردوهای مختلف دارند بر اینکه ما یک اردوی مجرب اردوی ملی و در خدمت مردم افغانستان داشته باشیم چه باید بکنیم؟ اول اینکه که صاحب منصبان افغانستان باید با احساس غرور ملی که الحمدالله دارند باید مزین و آراسته باشند و آنها غرور و احساس را به بالاترین اوج خود برسانند. هر صاحب منصب ما در تناسب با وطندوستی با صاحب منصب دیگر قرار گیرد و همچنان در مسائل دیگر از قبیل مسلکی بودن و تخصص- و هر صاحب منصب کوشش کند که مسلک خود را بیشتر یاد بگیرد- و سوم اینکه مانند دوش شرط اول که بسیار مهم است باید غیرسیاسی باشید به تنظیم ها و احزاب سیاسی ما ضرورت نداریم کسانی به این احزاب میروند که بیکار باشند و از طریق این احزاب برای خود یک راه و چاره جور کنند و ازین راه خود نان پیدا کنند ولی شما همه چیز دارید، جنرال هستید عسکر دارید و زور دارید نظام و همه مردم در پشت شما ایستاده اند و ضمانت هم در قانون کشور دارید که پیش میروید و وقتی تقاعد می‌کنید بحیث یک جنرال و معزز این کشور تقاعد میکنید و احترام شما بجاست و چهارم که بسیار مهم است. من از وزیر دفاع، معاون وزیر دفاع، لوی درستیز، جنرالان و افسران می‌خواهم که جوانان اردوی ملی را درست تربیه کنید صاحب منصب اردوی ملی را درست تربیه کنید باعزت نفس تربیه اش کنید با غرور وطندوستی و با بهترین مهارت مسلکی تربیه کنید. اکادمی نظامی اردوی افغانستان باید بهترین جای برای تربیت وطندوستی باشد. آنها باید به گونه تربیت شوند که بچه بدخشی باید سر خود را فدای بچه نیمروزی کند که میکند و همچنان بچه نیمروزی باید به همین روحیه و احساس تربیت شود، تا از مردمان دیگر مناطق افغانستان با ایثار و فداکاری دفاع کند پس شما باید فرزندان کشور را با روحیه عزت نفس، وطندوستی و غرور افغانی تربیت کنید ما الحمد الله در غیرت از هیچ کشوری کم نیستیم، بلکه دارای غرور بلند هستیم گرچه آنان در ساحه تخنیک و تکنالوژی نظامی پیشقدم اند و ما زورشان را نداریم نه از امریکا و نه از دیگرها را، ولی در میدان جنگ تن به تن ما پیشقدم هستیم. پس چرا ما دایم زیر تسلط بودیم، زیر مداخله بودیم دلیل اش چیست؟ یک طرف صحنه موجود است که ما مردمان باغرور با عزت و در دفاع از وطن تا سرحد قربانی حاضر هستیم، ولی طرف دیگر صحنه مهارت و اسلحه مدرن است که ما آنرا نداشتیم یعنی در واقع ما به نیم تن خود جنگیدیم که یک طرف غیرت ما بوده که داشتیم و جنگیدیم، ولی طرف دیگر مهارت است که ما نداشتیم که هنوز هم نداریم یعنی ساینس نداریم در امریکا که توپ و طیاره و اسلحه می‌سازند به زور ساینس می‌سازند نه به زور غیرت، ولی ما ساینس نداریم و ساینس مربوط به علم است که ما علم نیاموختیم، بلکه با علم دشمنی کردیم صاحب منصب هندی و فرانسوی و دیگران که امروز نسبت به ما پیشقدم تر اند، به زور علم پیش اند، پس وزیر صاحب دفاع، معاونین شان، لوی درستیز صاحب! باید توجه جدی به تربیت صاحب منصبان جوان ما داشته باشید تا صاحب منصبان ما مسلکی تربیه شوند هرگاه چنین شد ما به جایی مناسبی میرسیم. همچنان افسران ما باید به زیان های خارجی هم بلد شوند، با اخلاقیات تربیت شوند، به علم آراسته باشند، با احساس و غرور وطندوستی تربیت شوند. پس در آن صورت است که ما اردوی قوی خواهیم داشت و از احتیاج دیگران خلاص می‌شویم و موضوع مهم دیگر این است که من امیدوارم که وزیر صاحب دفاع و معاونین شان در مورد آن اقدام عاجل کنند. هغه داده و رونو چی په ټوله دنیا کي عسکری نظام په دي نظام بلل کيږي چې په هغه کي ډير شديد نظم دي په عسکری نظام کي پرمختگ، ترفیع، ترقی او ارتقا د اصولو سره سم ترسره کيږي داپه شخصي ملحوظاتو سره نه کيږي داپه شخصي دوستي نه کيږي يوه ورځ زه سپنتا صاحب او د امنیت رئیس امرالله خان چې پخوا د امنیت رئیس و د پاکستان د پوځ دمشر کیانی او د امنیت در رئیس سره دلته په کابل کې په یوه مجلس کې ناست وو ما سوال ځني وکړ چې ستاسو په عسکري نظام کې افسران څنگه ترفیع او ارتقا کوي؟ هغه راته وویل دا له اساس څخه منظم او غیر قابل تغییر نظم او اصولو شروع کيږي چې لومړی بریدمن څنگه بریدمن شی بیا څنگه تورن شی او بیا تورن څنگه جگړن شي او همداسی جگړن څنگه ډگړمن او بیا ډگړوال او جنرال شي دهغه نورو مرحلو په اړه می پوښتنه وکړه خو یوازي می دجنرال په اړه پوښتنه وکړه او ورته ومي ویل چې برید جنرال څنگه تورنجنرال او تورنجنرال څنگه ډگړجنرال کيږي ده راته وویل چې ددي

د پانو شمېره: له ۳ تر ۵

جریان داسی دی چې د دغو ترفیعاتو په اړه د جنرالانو په یوه لویه غونډه کې پریکړه کېږي د نورو جنرالانو او نورو ځایونو څخه نظریات او معلومات غوښتل کېږي او بیا په یوه لوی مجلس کې چې د پوځ مشر ناست وي نو نور جنرالان دهغه په اړه باندې خپل نظرونه وایي دغه راز ډیر خاص او نور پټ معلوماتونه هم ددغه جنرال په اړه لوی درسیټز ته ورکول کېږي خو خپله هغه جنرال خبر نه وي یعنې دده دښمنانو او منفي اړخونو په اړه پوره معلومات ترلاسه کېږي او بیا لوی درسیټز پریکړه کوي چې دغه جنرال ته ترفیع ورکړي او که یې ورنکړي نو هلته دیوه جنرال دترفیغ لپاره دومره شدید نظام وضعه شوی دی او که چېرې دیوه جنرال تجربه دومره نه وي یعنې درې یا څلور ډگر جنرالان وي او یوې ډنځو کالو ډگر جنرال وی یعنې سینیر وي او دا بل یې دڅلورنیمو کالو وي او دابل یې د څلورو کالو وي او که د څلورو یا څلورنیمو کالو ډگر جنرال لوی درسیټز ته ورسید نو دا نور ډگر جنرالان چې ترده رالاندې دي ټوله تقاعد کېږي او بیا وروسته نور صاحب منصبان راپورته کوي. ایا زموږ د صاحب منصبانو په ترفیغ او ارتقا کې دغه شیان مراعات شويدي؟

آیا وزارت دفاع از این اصول استفاده کرده است. ما باید خود را به یک نظم برابر کنیم که اردوی ما به یک جای برسد.

دوهمه خبره په ارتقا او ترقی کې هیڅ وقت نشي کیدلی چې یو ملی اردو حقیقتاً ملی او مسلکی اردو شي ترڅو په هغه کې منظم تعین او تبدیل نه وي. ملی اردو او زموږ دمجاهدینو اتاقونه او جبهات فرق سره لري موږ نن هم د ملی اردو ځینې قطعات داسې چلوو لکه دمجاهدینو جبهات چې وي.

صاحب منصب چرا چهار – پنج سال در یک مقام باقی می ماند؟ اگر کار سخت است چرا کار سخت را برای یک افسر به مدت هفت سال واگذار کردید، اگر کار آسان است چرا به یک افسر به مدت هفت سال دادید، متوجه هستی وزیر صاحب دفاع اگر یک کار سخت را به یک صاحب منصب سپردید و گفتید در فلانی جای برو، تو آنجا مقرر شدی کارت را بکن، کارت بسیار سخت است کار شاقه است تو یک آدم دلاور هستی. بسیار عالی! آدم دلاور آنجا کار کرد خوب دو سال کار کرد، سه سال کار کرد چهار سال کار کرد پنج سال کار کرد یک صاحب منصب دیگر نشسته در یک جبهه آرام و دیگری نشسته در آنجا، تغییر و تبدیل چرا نیست؟ طبیعی است، به هر ترتیبی که شما می سازید دو دو سال می سازید سه سه می سازید، ولی این اصول باید عملی شود تا اردوی ما هم از رکود خلاص شود و امکان پیشرفت صاحب منصب بوجود آید به آن ترتیب اردوی ما اردوی می شود که افغانستان با داشتن آن می تواند که به حیث مدافع خود امیدوار شود و در بین اردوی ما، نظام باید به گونه باشد که هیچ فرد افغانستان از هیچ گوشه افغانستان، از هیچ قوم افغانستان، از هیچ مذهب افغانستان، از هیچ زبان افغانستان نا امید نباشد که لوی درسیټز نمی شود، یا جنرال کلان نمی شود همین طور سلسله وار و زینه وار صاحب منصبها باید پیش بروند و از اوایل جوانی که از اکادمی نظامی فارغ می شوند تا به مقام بالای ترفیغ می برسند.

برادرهای عزیز صاحب منصبهای اردوی ملی افغانستان!

ما ده سال است که با ناتو و امریکا در یک نوع همکاری هستیم این همکاری بر اساس منافع است خوب متوجه حرفهای من باشید ما از خود منافع داریم منفعت های داریم ضروریاتی داریم و آینده نگری داریم امریکا و ناتو هم منافع دارند ضرورت هایی دارند و آینده نگری دارند در این رابطه اگر سهل انگاری کنیم تعادل زود بر هم می خورد، اگر دقت نکنیم تعادل زود بر هم می خورد چون در یک طرف انسان فقیر و در طرف دیگر بسیار پول دار است یک طرف سی سال جنگ و در به دری و خانه سوزی را گذرانده و از پریشانی ها عبور کرده و در طرف دیگر پس از دوصد سال، سه صد سال قوتمند بودن، حالا این جا حضور دارند، هم اروپا و هم امریکا، ولی منافع- منافع است آدم فقیر هم منفعت دارد فقر ما و اینکه جامعه جهانی، امریکا و اینها معاش ما را می دهند، باعث این نشود که ما سرخورده و یا در خدمتشان باشیم.

زما خبرو ته متوجه شی چې هیږه مونشي داخبره، افغانستان یو آزاد مملکت دی یو مستقل مملکت دی غریبی او مسکنت داستقلال مانع نه دی، بلکې حامي یې دی، موږ له امریکې سره په ستراتیژیکو مذاکراتو کې یو امریکا غواړي له افغانستان سره ستراتیژیکه رابطه ولري او موږ هم ددې ستراتیژیکي رابطې غوښتونکي یو او خوشحاله یو او غواړو چې د امریکې او ناتوسره ستراتیژیکه رابطه ولرو داسې ستراتیژیکه رابطه غواړو چې دافغانستان گټې او منافع په کې خوندي او تضمین شوي وي او ددوی گټې هم طبیعي ده چې خوندي به وي.

منافع افغانستان چیست؟ منفعت افغانستان در این است که مصئونیت کامل داشته باشد صاحب صلح و امن شود و مصارف دفاع افغانستان، اردوی ملی افغانستان، قوای هوایی افغانستان، بحری که هنوز نداریم کوشش کنیم که همین دو قوای افغانستان قوای زمینی و هوایی افغانستان صاحب مسلک، تحصیلات عالی، مجرب و تجهیزاتی شود که افغانستان به آن ضرورت دارد در مورد این موضوع ما با همراه دولت امریکا در یک مذاکره بسیار جدی و روزمره در تماس هستیم، نمی دانم که وزیر صاحب دفاع شما را اطلاع می دهد یا نه؟ برایشان گفتیم که ما برای قوای هوایی خود طیاره های جت می خواهیم طیاره های با قوت می خواهیم طیاره های پیشرفته می خواهیم تانک می خواهیم توپ می خواهیم رادار می خواهیم چیزی که باعث تشکیل یک اردوی باقوت می شود از لحاظ تجهیزات آن را خواستار هستیم، برابر به شرایط افغانستان و ضروریات دفاعی کشور ما، امریکایی ها در بدلش هر چیزی که می

خواهند آن را ما همراهشان صحبت می کنیم ولی ما از متحدین خود که با ما رابطه استراتژییک می خواهند ضمانتهای را ضرورت داریم که به اساس آن ضمانت ها اردوی ملی افغانستان به جای برسد که ضروریات اردوی ملی افغانستان است ضروریات اردوی ملی افغانستان را افغانستان می سنجد این را خارجی ها سنجیده نمی توانند خارجی به ما گفته نمی تواند چی متحد ما باشد چه نباشد که شما به طیاره جت ضرورت ندارید شما به بمب افکن ضرورت ندارید شما به رادار ضرورت ندارید شما به طیاره جنگی ضرورت یا شما به تانک و تجهیزات پیشرفته ضرورت ندارید نخیر این سنجش را و این تعیین را خود اداره نظامی افغانستان و نظام افغانستان انجام می دهد. پس ما به شرایطی حاضر هستیم به یک رابطه استراتژییک با امریکا و ناتو که در آن شرایط افغانستان به تمام ضروریات دفاعی خود به طور کامل و جامع در تربیت و در تجهیز برسد این را ما با همراهشان در صحبت هستیم به همراه انگلستان هم در صحبت هستیم تعداد عسکر ما چقدر باشد مجهز به کدام وسایل باشد و دیدگاه افغانستان به طرف آینده و دفاع از این خاک چه باشد این را ما همراهی هشان صحبت داریم شما به حیث صاحب منصبهای افغانستان و خبرها را گاه گاهی می شنوم والی های ما گزارش می دهند ولسوالی های ما گزارش می دهند مردم عام راپور می دهند به همراه وزیر صاحب دفاع، لوی درستیز صاحب و معاون صاحبها و برادرها درین مورد چندین بار و بارها صحبت داشتیم.

صاحب منصبهای افغانستان! شما صاحب منصبهای یک کشور مستقل هستید؛ یک کشور نه تنها مستقل بلکه زبردست که هویت و استقلالیت و غرور خود را در تاریخ جهان بهترین مثال باقی مانده است شما جواب گوی به مقام بالاتر خود هستید شما جواب گوی به افغان ها و افغانستان هستید. شما نه به امریکایی جواب گو هستید، نه به اروپایی. شما به مقام بالا تر از خود جواب گو هستید. و شما به مردم افغانستان جواب گو هستید. شما صاحب منصب مستقل با عزت و با غرور افغانستان هستید برای دفاع افغانستان جواب گو به ملت افغانستان هستید. برای شما جنرال هالندی و امریکایی امر کرده نمی توانند. اگر شما امر آنها را پذیرفتید برای شما عسکر افغانی گفته نمی توانیم و شما عسکر آنها هستید. شما امر خود را از مرجع دفاع خود بگیرید. متعهد هستید، همکار هستید. ما برای منفعت خود و آنها برای منفعت خود و هر ملت از خود منفعت دارد، ولی در یک راه روان هستیم. یک منزل است که ما باید خود را به آن برسانیم. ما از خود کار داریم و آنها از خود کار دارند. در این راه ما غریب هستیم. یک توتنه نان خشک، یک توتنه تلخان و یک چند بادام در جیب ما است و در جیب آنها چیز های مانند کنسرو پر است، ولی تلخان ما زور آور تر است و در کوه و خنک ما را میرساند. قوطی های آنها مواد کیمیای دارند که در راه خراب میشود، ولی از ما خراب نمی شود. پس مادر غریت خود و در مسکینی خود استقلال کامل داریم و ملت ما حامی این استقلال ما است. ما به دفاع و منافع خاک خود و مرامهای خود متعهد هستیم و با آنها متحدانه در یک راه روان هستیم. پس از شما خواهش آخر من این است که به تربیت اولاد جوان ما نهایت کوشش کنید. آنها را برسانید و به روزی برسید که افغانستان نه تنها تجهیزات خود را اداره کرده بتواند، بلکه تجهیزات خود را خود ساخته بتواند و کشوری باشد که جهان عسکر خود را برای تربیه به آن روان کند، نه اینکه امروز در هر کشور جهان یک عسکر افغان نشسته و تربیت می بیند. شرم است و جای خجالت است. مطلق جای خجالت است. من امروز هم در همین مورد بحث داشتیم و گفتم که همین را محدود کنید. درکشورهایکه دو روز از تاریخ شان نمیشود ما در آنجا عسکر خود به تربیت روان میکنیم اگر ما دو نفر صاحب منصب را آنجا روان کنیم آن کشور را میگیرند نامش را نمی گیرم ولی آنجا را میگیرند. ولی صاحب منصب ما را در اینجا تربیه میکنند چرا؟ شما متاسفانه در سالهای جنگ و مصیبت اتکا بخود را باختید که شما باید این اتکاء بخود را دوباره زنده سازید. پس به خود متکی شوید و اردوی آزاد، مسلکی، ملی و در همکاری با جهان و امریکا را به ترقی سوق دهید. ما از کمکهای جهان تشکر میکنیم. کار و استقلال از خود ماست و صاحب منصب ما فقط به قانون اساسی، خاک و وطن خود مسئول است.

زنده باشید تشکر